Lietas Nr. 128048513
Lietas arhīva Nr. 1-0485-13/8

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2013. gada 2.decembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese I.Risberga

ar tiesas sēdes sekretāri N.Ļisicku

atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. C/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013. gada 22.jūlija lēmumu Nr.1944 un

konstatēja:

2013.gada 17.jūnijā, plkst. 9:25, VP RRP KPP jaunākais inspektors /pers. D/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu NR.PD 963408, par to, ka 2013.gada 17.jūnijā plkst.09:25 Rīgas pilsētā vadītājs /pers. C/ vadīja transportlīdzekli Renault Espace, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Daugavgrīvas ielu no Krēslas ielas puses Bezdelīgu ielas virzienā ar ātrumu 89 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Iskra-1" Nr.13262D. Juris/pers. C/ pārkāpta Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 114.punkta prasības un par šo pārkāpumu VP RRP KPP jaunākais inspektors /pers. D/ piemēroja naudas sodu 20 LVL (divdesmit latu) apmērā.

26.06.2013. /pers. C/ iesniedza sūdzību par 2013.gada 17.jūnija /pers. D/ pieņemto lēmumu Nr.PD963408.

2013. gada 22.jūlijā VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde izskatīja /pers. C/ sūdzību un pieņēma lēmumu Nr. 1944, kurā konstatēja, ka 2013. gada 17.jūnijā, plkst. 09:27, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk tekstā PPP CPB) jaunākais inspektors /pers. D/ noformēja /pers. C/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD 963408 par CSN 114. punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2013. gada 17.jūnijā, plkst. 09:25, Rīgā vadīja transportlīdzekli Renault Espace, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Daugavgrīvas ielu no Krēslas ielas puses Bezdelīgu ielas virzienā ar ātrumu 89 km/h, ceļa zīmes Nr. 518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie atļautā ātruma 50 km/h. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 86 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Iskra-1" Nr.13262D.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 149.$^{8}$panta desmitajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h ar vieglajiem automobiļiem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi ,,Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi ,,Dzīvojamā zona", transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu 60 Ls (sešdesmit latu) apmērā.

Saskaņā ar augstāk minētā LAPK panta nosacījumiem, jaunākais inspektors /pers. D/ pieņēma lēmumu sodīt /pers. C/ ar naudas sodu 60 Ls apmērā.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD 963408 /pers. C/ iepazinās un parakstīja to. Rakstiskus paskaidrojumus uz vietas nesniedza.

2013.gada 26.junija VP RRP KPP saņemta /pers. C/ sūdzība, kura viņš nepiekrīt piemērotajam sodam, paskaidrojot, ka brauca pa Daugavgrīvas ielu ar ātrumu apmēram 45 km/h. Pieļauj, ka ātrums tika fiksēts kādam no aizmugurē braucošajiem transportlīdzekļiem, ņemot vērā, ka viņa transportlīdzeklim ir stiklšķiedras virsbūve, bet nevis metāla un, saskaņā ar „Doplera" efektu, radars uztver lielākā metāla objekta ātrumu.

CSN 114.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

VP RRP KPP PPP CPB jaunākais inspektors /pers. D/ dienesta ziņojumā norāda, ka 2013.gada 17.jūnijā pildīja dienesta pienākumus Rīgā, Daugavgrīvas ielā. Pīkst. 09:25 transportlīdzeklim Renault Espace, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kas

brauca pa Daugavgrīvas ielu no Krēslas ielas puses Bezdelīgu ielas virzienā, tika fiksēts ātrums 89 km/h. Ātruma mērījums tika fiksēts nekļūdīgi, jo tajā brīdī dotais transportlīdzeklis brauca pirmais un vizuāli attālinājās no citiem transportlīdzekļiem, kas brauca tajā pašā virzienā, kā arī mērījums tika veikts vairākkārt. Pēc dotā transportlīdzekļa apturēšanas vadītājam /pers. C/ tika sastādīts protokols, ar kuru viņš iepazinās un parakstīja to. Sniegt paskaidrojumus nevēlējās.

Ceļu satiksmes likuma 43.4. pants nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

No Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr. E0541V12 izriet, ka radars „Iskra - I" Nr.13262 D autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

/pers. C/ iesniegumā norāda, ka uzrādītais ātruma mērījums tika fiksēts citam transportlīdzeklim. Savukārt jaunākais inspektors /pers. D/ kategoriski norāda, ka protokolā norādītais transportlīdzeklis brauca ar ātrumu 89 km/h un ātruma fiksēšanas brīdī tas brauca pirmais un vizuāli attālinājās no citiem transportlīdzekļiem, kas brauca tajā pašā virzienā, kā arī mērījums tika veikts vairākkārt.

Fiksējot pārkāpumu, un administratīvā protokola sastādīšanas laikā policijas darbinieks rīkojās savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem, viņa rīcībā policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu konstatēti netika. Bez tam nav konstatēti apstākli, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu ieinteresēts sastādīt iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu kaut kādu personīgu motīvu dēļ.

Arī saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījuma arī policijas darbiniekam, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 03.decembra spriedumu lietā AA13-05/5, 2005.gada 09.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5).

Minēto iemeslu dēļ konkrētajā gadījumā VP RRP KPP piešķir lielāku ticamības momentu policijas darbinieka ziņojumā sniegtajam lietas apstākļu izklāstam.

Tāpat VP RRP KPP norāda, ja /pers. C/ būtu vadījis transportlīdzekli ar ātrumu 45 km/h, tad viņš nemaz nebūtu piesaistījis policijas darbinieka uzmanību un viņam netiktu noformēts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums.

Kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā (lieta Nr.A42499107), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

Kā izriet no lietas materiāliem, /pers. C/ protokolā parakstījās par eksemplāra saņemšanu un par to, ka ir iepazīstināts ar protokola saturu un LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi viņam ir izskaidroti saprotamā valodā. Līdz ar to ir pamats uzskatīt, ka iesniedzējs varēja izmantot savas tiesības sniegt paskaidrojumus pie protokola noformēšanas. Iesniegumā norādītie apstākļi, t.i., ka viņš brauca ar ātrumu 45 km/h un protokolā norādītais ātrums tika fiksēts citam transportlīdzeklim, ir personas subjektīvi izteiktais arguments, kas neapstiprinās ar objektīvajiem pierādījumiem.

Sūdzībā /pers. C/ norāda, ka radars, saskaņā ar „Doplera" efektu, nevarēja uztvers viņa transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, jo tā virsbūve ir no stiklšķiedras, bet nevis no metāla.

Saskaņā ar transportlīdzekļu kustības ātruma mērītāja „Iskra - I D" lietošanas instrukcijā norādīto informāciju, mērītājs veic mērķu selekciju, izdala pašu lielāko mērķa (transportlīdzekļa) ātrumu no plūsmas. Tajā nav norādes, ka mērītājs fiksē tikai metāla mērķa ātrumu. Kā arī, nav norādes, ka transportlīdzekļa virsbūves materiāls varētu ietekmēt ātruma mērīšanas precizitāti. Tāpat, saskaņā ar interneta vidē esošo informāciju, viena no ātruma mērītāja „Iskra - I D" priekšrocībām ir augsta transportlīdzekļa ātruma noteikšanas precizitāte, pat ja transportlīdzeklim ir samazināta atstarojošā virsma. (http://sanekua.ru/izmeriteli-skorosti-gai/)

Līdz ar to /pers. C/ sūdzībā norādīto argumentu, ka transportlīdzekļa stiklšķiedras virsbūve varēja traucēt tā braukšanas ātruma noteikšanu, VP RRP KPP uzskata par nepamatotu.

LAPK 149.$^{8}$ panta desmitas daļas sankcija, par CSN 114. punkta prasību neizpildīšanu, transportlīdzekļa vadītājam paredz piemērot naudas sodu 60 Ls apmērā. Līdz ar to, kur likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu likuma noteikumu, iestādei vairs nav iespējas lemt par konkrētajām piemērotākajām tiesiskajām sekām. Tātad šī norma paredz iestādes rīcības ierobežojumu, t.i., likumdevējs jau ir paredzējis samērīguma un lietderības apsvērumu nosakot, ka ir piemērojams naudas sods 60 Ls apmērā. Līdz ar to nav iespējams, ņemot vērā vainu mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus, grozīt soda apmēru.

Izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus, konstatēts un pierādīts, ka iesniedzējs 2013. gada 17.jūnijā ir izdarījis CSN 114. punkta prasību pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD 963408 viņam noformēts likumīgi un sods piemērots pamatoti.

VP RRP KPP uzskata, ka lietā nav neviena objektīva, likumīga un pamatota iemesla, lai atceltu /pers. C/ piemēroto sodu.

Saskaņā ar LAPK 1. un 22.pantu, vadoties pēc LAPK 243 .panta, 244.panta un 287.panta pirmās daļas 1.punkta, VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde nolēma 2013.gada 17.jūnijā VP RRP KPP PPP CPB jaunākā inspektora /pers. D/ pieņemto

lēmumu lietā Nr. PD 963408 atstāt negrozītu. /pers. C/ sūdzību noraidīt kā nepamatotu.

2013. gada 22.jūlija VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmumu Nr.1944 /pers. C/ pārsūdzēja Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā. Sūdzībā norādīts, ka lēmumam nepiekrīt. Nav pārliecinoši pierādīts, ka 2013. gada 17. jūnijā eir izdarījis CSN 114. punkta prasību pārkāpumu. Uzskata, ka administratīvajā lietā savāktie materiāli, to skaitā, viņa sūdzība, nav izvērtēti objektīvi. Kā, atsaucoties uz transportlīdzekļu kustības ātruma mērītāja lietošanas instrukciju, norādīts lēmumā, mērītājs jeb radars, kuru izmantoja inspektors, ,,veic mērķu selekciju, izdala pašu lielāko mērķa (transportlīdzekļa) ātrumu no plūsmas." Tas ļauj secināt, ka, izdarot mērījumu brīdī, kad pa ceļu brauc vairāk kā viens transportlīdzeklis, vispār ir iespējams nekļūdīgi noteikt transportlīdzekli, kura ātrumu uzrāda mērītājs. Kā ir minējis savā sūdzībā, tā arī lēmumā, atsaucoties uz inspektora liecību, norādīts, ka pa ceļu bez viņa vadītā transportlīdzekļa brauca vēl citi transportlīdzekļi. Ņemot vērā iepriekš minēto, lēmumu pārsūdz pilnā apjomā.

Saskaņā ar LAPK 288., 289.$^{1}$ un 289.$^{6}$ panta pirmo daļu lūdz atcelt 2013. gada 22. jūlija LR IeM VP RRP KPP lēmumu Nr. 1944, ar kuru atstāts negrozīts 2013. gada 17. jūnija VP RRP KPP PPP CPB jaunākā inspektora /pers. D/ lēmums lietā Nr. PD 963408.

Sūdzības iesniedzējs /pers. C/ uz tiesas sēdi nav ieradies, nav ziņojis par neierašanās iemesliem, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Pārbaudot lietas materiālus un uzklausot iestādes pārstāvja viedokli, tiesa atzina par iespējamu izskatīt lietu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāve /pers. J/ tiesas sēdē norādīja, ka lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai

Motīvu daļa

Noklausījusies iestādes pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi lietas materiālus tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmums Nr.1944 ir likumīgs un pamatots, tas ir atstājams spēkā, bet /pers. C/ sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.$^{13}$ panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi pārsūdzēto Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi apstākļus, līdz ar to tiesa pilnībā pievienojas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmumā Nr.1944 izklāstītajiem motīviem un argumentiem, tādēļ, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{13}$ panta trešās daļas nosacījumus, atkārtots argumentu izklāsts spriedumā netiek atspoguļots.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{12}$ panta otrās daļas 1. punktu, 289.$^{13}$ pantu tiesa

nosprieda:

/pers. C/, /personas kods/, sūdzību noraidīt un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013. gada 22.jūlija lēmumu Nr.1944 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Tiesas spriedums sastādīts un pieejams 2013. gada 2.decembrī.

Tiesnese I.Risberga